



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έβδομον κι' είκοστόν μετρούντες χρόνον
 ιδρούμεν' στην γην τών Παρθενώνων.

Καινούργιος χρόνος ένδεκα χίλια κι' ένιακόσα,
 έλο για την' Ανόρθωσι θά περνοδίν' ή γλώσσα.

Τρίτ' Ιουλίου κι' είκοστή,
 ειρήνη πάλιν άγαστή.

Χίλια κι' έκατόν όγδόνητα,
 Ξέπεσαν παντού τά φόντα.

**Έξασφες πολεμική
 για Μαρόκο κι' Αφρική.**

θ. — Άγαθόρ, βρέ Περικλέτο...

Π. — Τί μου λές, σαποκοιλιά;

θ. — Άγαθόρ, Μαρόκο, Κόγκο, και λυσάρικα σκυλιά.

Άγγλογάλλοι, Γερμανοί,
 περιπλέον Ισπανοί,
 κίνησις στρατών και στόλων,
 θρόνοι μαύρων πυροβόλων,
 και πολεμου πατατάκα,
 και συρράξεις και συγκρούσεις,
 όπου τρέμεις δίος, βλάκα,
 μοναχά να τής άκούσης.

Όλος ό ντουμπές στο πόδι,
 κόσμος πάνοπλος πηδών,
 και θεάματα φρικώδη,
 κι' αίματα ποταμηδόν.

Όραι φρίκης άποφράδες,
 Άρης βρέμεται βαρύς,
 και σκιρτούν αίμοχαρές
 τής Ειρήνης μασκαράδες.

Γιγάντες κατά Τιτάνων,
 και πολεμικών παιάνων
 μας άνατριχιάζουν ήχοι.

Νέο μακελλεσό, σφαγή,
 και σωριά' όνται στη γη
 κάστρα, φρούρια και τείχη.

Ό τρομερός χασάπης
 νέαν ζητεί θυσίαν,
 και σιδηρούς κεντή
 τόν κόσμον τής άγάπης
 προς αίματοχυσίαν,
 κι' όρειζιλκος βροντή.

Πάλη φυλών άγρία
 καταστροφήν σκορπίζει,
 και σάλπιγγ' Τακταρεία
 έρήμεσιον σαλπίζει.

Ό θρηνώδης δαίμων
 με χάλυβα πολέμων
 Βασίλεια λαμπρύνει.

Θρήνος όξές' στον Άδην,
 και φεύγει προτροπήν
 φιλάμηλος Ειρήνη.

Κοιλιάς κλαυθμώνων
 κι' άγρίων φόνων
 χορεύει πάλιν
 σ' αίμάτων πάλιν.

Ό καλλινίκων
 μαχών πεδία,
 βρώμα σκυλίχων
 και δυσωδία.

Πληγαίς και τρύπαις
 γεμίζουν σώματα,
 κόρακες, γύπες,
 σκυλεύουν πτώματα.

Άλγώ, φρουάττω,
 και βλέπω κάτω
 κόσμον άσπαίροντα
 για τά συμφέροντα.

Γεγονότα σοδαρά,
 γεγονότα τρομερά,
 και παντού πολέμου τρέλλα,
 που δέν είναι παίζε γέλα.

Έν τώ μέσω των λίγγων
 νέας παγκοσμίου πάλης,
 έν τώ μέσω των σαλπύγγων,
 έν τώ μέσω των τυμπάνων,
 άρχισε και συ να μάλης.
 θρέμμα των ίσοτεφανων,
 με την Μούσαν των παιάνων.

Κανείς δέν βλέπει ν' άδρανή,
 κάτι φρικτόν ένγκυμονεί
 κι' άπαισιον ή σφαίρα.





Ὁ Βενεζέλος ὁ τρανός καὶ Ἄνορθωτῆς Μαροκίνος.

Κά'ο τοῦ κόσμου τραντακτό,
κι' ἡλικιῶν δεκακοκτὼ
προσκήσεις ἐδῶ πέρα.

Π.—"Μίλα καλά...

Φ.— Δὲν ἔμαθες καὶ σὺ τὰς διαδόσεις,
ὅπου ταράττουσιν τῶν Ρωμῶν τὰς νέας ἀνορθώσεις;

Ἐν πολεμικῇ μαρίᾳ
κι' ἡ δική μας κοιωνία
πρὸ παντός' στὰ καφενεῖα
συζητεῖ περὶ Μαρόκου κι' Ἀγαδῖο καὶ Καμερούν,
κι' ἀναπόρευτον τὴν ρῆξιν τῶν Δυνάμεων θαρροῦν.

Ὀρμαγδὸς κι' ἐδῶ πολὺς
καὶ τόσαι συγμνήσεις,
καὶ κτύποι κι' ἐμβετήρια.

Καὶ πηλαλοῦν Εἰσαγγελεῖ,
καὶ κάνουν ἀνακρίσεις
μέσ' στὰ Χρηματιστήρια.

Ὅποιοι ἀκουσμα κι' ἐδῶ τ' ὄντι φρικαλέον,
κάρα μπουμπουνισμένα...
ἡλικιῶν δεκακοκτὼ καὶ κατὶ περιπλέον
πρόσκλησις ἐσπουασμένη.

Κι' ἐδῶ ποῦ λὲς ξεφωνητά,
κι' ἐδῶ ποῦ λὲς μπουμπουνητά,
κι' ἐμβρόντητος σηκώνεται καὶ μπουμπουνί' ἢ πλάσις
τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
καὶ θέλει νὰ γελάσῃ.

Εἰς τὴν γῆν τῶν σκαρτάδων,
ὅπου μύθους γενεῶν,
μυκηθμῶς Ἐγγελάδων
μὲ τραμάζει ξανά.

Καὶ βοῶ φλογερός
εἰς τὴν γῆν τοῦ πυρός:
"Ὅλοι πάρετε φόκο,
καὶ μὲ κλάδους κοτινῶν
ἔτε, παῖδες Ἑλλήνων,
'στὸ Κογκό, 'στὸ Μαρόκο.

Ὀρμαγδὸς κι' ἐδῶ πέρα
'στοῦ πυρός τὴν μητέρα,
κι' ὅλοι τρέχουν, σαχλέ μου,
καὶ ζητοῦν ἐν εἰρήνῃ
ἀρχηγίαν πολέμου,
ποῦ ποτὲ δὲν θά γίνῃ.

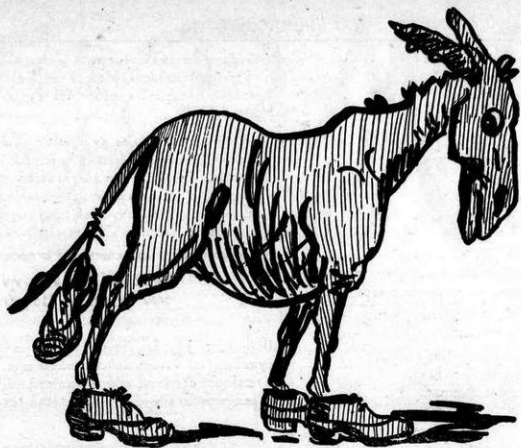
Ταραχὴ 'στὸ Βερολίον,
'στὸ Παρίσι, 'στὸ Λονδίον,
ταραχὴ καὶ μέσ' στὴ Βιέννα,
τρικυμία κατὰ πάντα,
καὶ τοὺς πάει τρία κι' ἕνα,
καὶ ξεπέφτει κάθε ράντα.

Κι' οἱ δικοὶ μας κυβερνητὰι λησημοῦν τὰς ἀνορθώσεις,
κι' ἐν σιδήρῳ καὶ πυρὶ
σχολιάζουσιν σοβαροὶ
τοῦ σιρ' Ἀσκουὶ ἐκείνας τὰς σημαντικὰς δηλώσεις.

Φλόξ τὰς φλέβας διαρρέει,
γὰ Μαρόκα συζητοῦ,
καὶ τοὺς λόγους μελετοῦν
τοῦ σιρ' Ἐδουαρδ τοῦ Γκερύ.

Ἀπὸ μακρὰν κυττάζουν τὸ φῶς ἀναλαμπῶν,
καὶ κάνουν ἐπικρίσεις
καὶ 'στὰς συνεννοήσεις
τοῦ Κίνδερλεν τοῦ Βαχτε μαζὶ μὲ τὸν Καμπῶν.

Τρέχουν σπουδαῖα πράγματα, καὶ διαδίδουν θρόλοι
πολλοὶ τε καὶ ποικίλοι



**Του γαιδάρου του κουτσού, πούνας μία συμφορά,
τρεις αρβύλαις του φορούν, την τετάρτη στην ούρά.**

Πώς τώρα πιά θ' άκονισθούν τὰ γλωσσικά λεπίδια,
πώς τώρα πιά θ' αλλάξουμε κι έμεις πολιτική,
πώς ίσως και τών Ύπουργών ν' αναβληθούν ταξείδια,
κι' ίσως κανένας απ' αυτούς πάη στην Αφρική.

Τώρα, μωρέ, πού γίνονται κουκουτίζι τὰ μπαλά,
άκουξ νά διαδίδονται ποικίλα και πολλά.
Λέν πως προσκλησεις θα σταλούν από τόν Τσιρμώκο
πρός τής Διπλής τούς Βουλευτάς
για νά συνέλθουν κατ' αὐτάς,
και νά σφεθούνε σοβαρῶς κι' αὐτοί για τὸ Μαρόκο.

Λένε κι' άλλο, Περικλέτο,
κι' αν σ' άρέση πιστέμῃ το,
πως ὁ κύρ Αλεξάνδρης, πούνας για τήν Ελβετία,
ίσως πάη στῆ σοφή του Μαρόκου πολιτεία,
κι' ίσως στους Μαροκινούς δράσεις ενθόμια
τούς άφήση σάν κι' ἔδω δρο Πανεπιστήμια.

Φεύγει κι' ὁ Μαριαντωνάκης,
ἔγρα λέσκα κι' ἔγρα μύλα,
ὄλοι πρὸς τήν Αφρικήν,
κι' ὁ Μανώλης ὁ Μπενάκης
ίσως πάη στην Αγκόλα,
κτῆσιν Πορτογαλικήν.

Λένε κι' ὁ Κορομηλάς
πως θα πάη στὸ Κογκό...
Περικλή, πως δὲν μιλάς,
μὰ μου κάνεις τὸν μουγγό;

Π. — Ξέρεις πως πολλαὶς φορές ἑκαμία μυρία σκέψεις
και για τὸν Ρωμηῶν τὰς βλέψεις,
και φωνάζω τώρα πάλι: τί καθόμαστ' ἔδω πέρα
κι' Ἄνορθώσεως μελλούσης κοπιάζουμεν άερα;

Πῶς εἰς ὅρια τοιαῦτα παραδόσεις κι' άδρανεῖς,
πλάσις πῆσαν διακρίων,
και δὲν κάνεις άποικίας εἰς ἐκτάσεις άγαντες
τῶσαν άχανῶν Ἡπειρών;

Γιατὶ σέρνομε' στῆς πλάκες
τὸ σπαθὶ τὸ κορτερό,
και πιγύμαστε σάν βλάκες
πὲ μὲ κουταλιὰ νερό;

Φ. — Καλὰ λές, σοφὸ κεφάλι...
κουταμάρα μας μεγάλη
νάχωμε μπροστά μας ὄλο τὸν άπέραντο ντουναῖ,
και τὴν τῶση μας άξία
νὰ τὴν χάνομε' ἔδω πέρα στην άσημαντῆ γωνία,
πού παθαίνεις άσφυξία.

Ἄλλαξε πολιτική,
κράτος παχυλῆς βλακειας,
σὺρς μὲς στην Αφρική,
μὰ κι' άκόμη παρακεῖ,
για νά κάνης άποικίας.

Π. — Διαδίδουν συμπολίται
διτὶ ζήμωσις τελείται,
και παντοῦ πολιτικὴν
θέλου άποικιακήν.

Διαδίδουν πως μελέτη
γίνεται και στὸ Ντοβέτι
για μελλούσας άποικίας.

Κι' ίσως δι' αὐτὸ και μόνον
προσκαλέσουν μετὰ χρόνον
και τὰς γραίας ἡλικίας.

**Ἄπεσοδὴθη ρήξις,
πού σ' ἔκανε νὰ φριξῆς.**

Φ. — Δὲν ξέρεις πως ἔχαρηκα σάν άκουσα, καλέ μου,
πως εἰμθα' στὰ πρόθυρα τοῦ τρομεροῦ πολέμου.
Κι' ἔμένα μ' ἐπυρόλησε μαχῶν άγρίων ἔρωσ,
κι' ἔπα πως ρόλο κι' οἱ Ρωμηροὶ θα παίξουσε μεγάλο,
και στην Ανταντὴν τὴν Κορνιάλ θα λάβουν τώρα μέρος
μὲ τὸν Ἐγγλέζο Νικαύρχο και τὸν Ἐντου τὸν Γάλλο.